

Bilag V.

Til

Formanden for Folketingets Lønningsudvalg, 1900—1901,

Hr. Folketingsmand Blem!

Som Repræsentanter for de privat ansatte Postfunktionærer i Danmark, tillade undertegnede, i Bestyrelsen for „Danske Postassistenters Forening“ sig at anmode det højtærede Lønningsudvalg om, ved Behandlingen af Forslag til „Lønningslov for Postvæsenet“, at tage under velvillig Overvejelse, de Bemærkninger og Forslag, som vi nedenstaaende tillade os at meddele.

Det er vor Overbevisning, at Lovforslagets Ordning af tre saa vigtige Ting som Antagelse, Uddannelse og Ansættelse, ikke vil føre nogen nærværdig Forbedring af de nuværende sørgelige Forhold paa dette Omraade med sig, og Grunden til denne vor Overbevisning er den, at Administrationen kun delvis ønsker at ansætte sit Personale og ikke selv agter at overtage Elevantagelsen og Uddannelsen — samt at det subalterne Personale foreslaas delt i to forskellige Lønningsklasser: 4de og 5te, skønt vi mene, at i Postvæsenet, saa vel som i andre Stater (f. Eks. Statsbanerne), bør de Funktionærer, som udføre det samme Arbejde, og til hvem der, f. Eks. med Hensyn til Dannelse, stilles de samme Forordninger, samles i en Klasse og ikke spaltes i to Raster, som blot vil gøre Systemet mere indviklet og muliggøre megen Uretfærdighed.

Disse Funktionærer benævnedes før den nugældende Lønningslov: Fuldmægtige og efter denne: Ekspedienter. Hertil kom en Del privat ansatte, hvoraf de fleste maatte betragtes som Elever.

Under den stærke Udvikling i Postvæsenet er imidlertid denne Kategori vokset op til at omfatte over 400 Funktionærer, som haade med Hensyn til Uddannelse, Løn og Forsømmelse have været ganske i Tilfældets Vold.

Man har nu indset det nødvendige i, ved en delvis Statsansættelse, at udvide Personalet betydeligt, men det staar os ikke klart, hvorfor man ved stadig at bibeholde den private Antagelses Princip, ligesom sikrer sig, at Forholdene om saa Aar blive lige saa slette og uregelmæssige, som de nu ere. Og endelig forstaa vi ikke, hvorfor man vil indføre den Vidtløftighed med de to Titler. Det har vist sig ved idelige Erfaringer, at Publikum generes af denne fremmedartede Titulatur; fra gammel Tid er man, som sagt, vant til at kalde dem Fuldmægtige.

Denne Benævnelse, forekommer det os, er den bedste, og det vil sikkert være til Publikums fulde Tilfredshed, om den genindsføres, og vel at mærke, naar der ikke bruges andre.

I Henhold hertil tillade vi os ærbødigt at udtale for det højtærede Lønningsudvalg som vort Ønske:

- 1) at Administrationen selv antager det nødvendige Antal Elever, samt
- 2) at den sørger for disses Uddannelse ved dertil særlig bestemte Kontorer med Afslutning i en Eksamen, med Hensyn til hvilken vi henviser til Sverige, Tyskland, Schweiz o. fl.